

Otpad u Bokotorskom zalivu je gorući problem na koji godinama ukazuje Institut za biologiju mora, jer je morsko dno prekriveno plastikom, koja je teško razgradiva i prijete živom svijetu u moru.

Direktor Instituta Mirko Đurović kaže za Skala radio da je naš zaliv, nažalost, postao prava deponija za sve i svašta.

“Sa automobilskim gumama, školjkama starih vozila, bijelom tehnikom i građevinskim materijalom najlakše je u zaliv. Niko sa strane nije došao da baca otpad u more. To je kolektivna odgovornost građana koji žive na ovom božjem komadiću raja, a da te privilegije nijesu svjesni”, navodi on.

Đurović ističe da je najpogubnija plastika, koja prekriva morsko dno što je veoma zabrinjavajuće.

Time je smanjen prostor ribama, ježevima, školjkama, rakovima, morskim zvijezdama i svemu što živi u moru.

“Privilegija je živjeti na obalama zaliva, ali je ljudskim neparom sve više je obala devastirana, počev od prekomjerne gradnje do svakodnevnne ljudske nebrige. Kako objasniti svijetu da na obalama zaliva ima i dalje smeća, šuta, školjki automobila, da morem plutaju teško razgradive kese i plastična ambalaža, da su na morskom dnu stare ribarske mreže, a more za mnoge veliki kontejner u koji se baca sve i svašta?”, pita se Đurović.

Prema njegovim riječima, tu je i pitanje mulja iz postrojenja za prečišćavanje otpadnih voda. “Ne znamo gdje ćemo s njim. Stariji su u minula vremena živjeli i radili za buduće generacije i prema prirodi i moru se odnosili mnogo savjesnije, dok sadašnje generacije žive samo za sebe”, zaključuje Đurović.

Izvor: rtcg.me